

Panu Petrovi Fiebiger bylo v roce 1989 23 let a studoval pátý ročník pedagogické fakulty v Hradci Králové odkud byl vyhozen za náboženství z prvního ročníku. Dnes je úspěšným učitelem na základní škole.

Sametová revoluce zasáhla pana Fiebigeru jako mladého studenta na vysoké škole v Hradci Králové. O demonstracích v Praze se dozvěděl v pátek 17. listopadu večer díky zahraničnímu rozhlasu, který poslouchali společně s otcem, a společně si předávali informace o dění v Praze.

((10475: 11:53 tatínek sedí v kuchyni u stolu a ladí rádio, tak jako šustí. (11:59) Což bylo znamení, že je to vysílání z ciziny. (12:05) Měl puštěnou Svobodnou Evropu. (12:08) A tam jsme poprvé se rozvěděli, co se děje v Praze. (12:12) Protože na venkově jsme vůbec netušili (12:14) a žádné spojení nebylo. (12:20) Takže já jsem naladil hned další rádio. (12:23) Tak to bylo hezké. (12:24) A my jsme seděli proti sobě u stolu. (12:26) On posloukal Svobodnou Evropu, já hlas Ameriky. (12:30) A říkali jsme si, co tam, kde říkají. (12:33) Takže jsme se rozvěděli, co se stalo v Praze.))

Na základě studentské demonstrace v Praze a jejího násilného potlačení se do stávky zapojila divadla, herci a některé vysoké školy.

((10475: A teď je tam začali výjmenovávat (13:01) a Hradec tam nebyl. (13:04) A to byl ten impuls, kdy já jsem řekl (13:05) a kašlu na nějakou praxi.(13:08) To, co je tady, odjíždím do Hradce, (13:11) protože takhle to nemůžu, nemůžu nechat.))

Jelikož chtěli sdělit i ostatním studentům, že stávkují a za co stávkují, udělali dvojice a šli před vchody budov Hradecké fakulty. Když začali přicházet první profesori, tak se dostavil první pocit strachu.

((10475: jak se prousili páni profesori do školy, (18:15) a to jsme všichni věděli, (18:16) kdo z nich je komunista a kdo není komunista, (18:19) tak jako první tam šel člověk, (18:22) který mě z té fakulty vyhodil v tom prvním ročníku, (18:25) pozastavil se, udělal takový... (18:28) Dobře, chlapče. Šel dál. (18:32) Ale hnedka za ním šel (18:34) šéf komunistické strany na pedagogické fakultě, (18:38) který nás přišel, (18:40) na které moc dobře věděl tu anabázi, (18:42) kterou jsme v prvním ročníku měli. (18:45) Okrok se vrátil, takhle na mě ukázal, (18:49) říkal, vás si budu pamatovat, soudruhu a odešel.))

Přiběhla děvčata na štáb, který jsme si jako studenti založili na kolejích Na Kotli, a byla vyděšená. Přijeli milice. Milice byli vlastně ozbrojení dělníci se samopaly. Strach se v nás jako studentech násobil.

28:06-29:06 JÁ PROSTĚ NEVÍM KDE TATO ČÁST V NAHRÁVCE JE...

Takže, protože já jsem tam bydlel na kraji kolejí, tak jsem zaběhl k sobě do pokoje, jestli to je nebo není pravda. A bohužel byla. A přijeli tam autobusy ze, kterých vyskákali tihle ti po zuby ozbrojení milicionáři a začali tam na nás okřikovat, jak nás vystřílejí, a tak dál. A to jsme věděli, že tihle ti lidi z vesnic toho schopní jsou, takže tam opravdu jsme se rozklepali a báli jsme se, protože jsme věřili tomu, že teď je to ta konečná, kdy nás přišli vystřílet a kdy prostě revoluce prstě končí, tohle to trvalo asi půl hodiny nebo hodinu, tohle pokřikování. Pak zas nastoupili do autobusů a odjeli. A já do dnes nevím, jako na čí povel, jak tam byli, proč tam byli ale dívali jsme se jako z očí do očí, akorát že oni měli samopaly a mi nic, takže jo tam jsem se bál a hodně.

Studenti neměli šanci se nijak ozbrojit. Nemáme představu, kolik lidí celkem se účastnilo stávk. Studenti často nejezdili ani domů a rodiče o nich velmi často neměli žádné informace. Trvalo to až do Vánoc roku 1989. Studenti se o konci komunismu dozvěděli z televize. Prezidentem se stal Václav Havel. Nastala velká radost a úleva z konce režimu.

GX010476: (0:20) Samozřejmě to byla obrovská radost. (0:22) Zaprvé spadnul ten stres, (0:25) že se nám může něco stát, (0:27) že něco takového, (0:29) že to může dopadnout špatně. (0:31) To znamená, (0:32) najednou se objevily úplně nové obzory.

Mohlo se začít cestovat za hranice republiky. Do té doby se dalo vycestovat jen na tzv. výjezdní doložku a třeba jen jeden člen z rodiny. Hranice na západ byly odděleny ostnatými dráty, takže se tam nedalo dostat. Studovat bylo možné pouze ve východním bloku, což se po sametové revoluci změnilo. Dalo se sehnat spousta knih, které byli jinak zakázané nebo nedostupné. Nejhezčí byla dostupnost informací a svoboda.

GX010476: (2:08) Takže tato svoboda je jak na zaplacení.